

مراسم
«سینما به
روایت قلم»
برگزار شد

سینمای ایران

به احترام منتقدان ایستاد

سپس ویدیویی از عباس یاری پخش شد و سیف‌الله صمدیان درباره او گفت: عباس یاری با مجله «فیلم» عجین شده و نامش از تاریخ این مجله جداشدنی نیست. او همواره با خوش‌رویی و لبخند در جمع‌های هنری حضور داشته است.

عباس یاری نیز در ادامه مراسم گفت: همیشه دوست داشتم سهم خودم را بدانم و هیچ‌گاه خود را بر دیگران مقدم ندانستم. هر کاری از دستم برمی‌آمد برای مجله و همکارانم انجام می‌دادم.

وی در واکنش به سخنان نیما حسنی‌نسب گفت: اگر کسی بگوید در ۳۸ سال انتشار مجله «فیلم» ذهن و دل من جای دیگری بود، کفش او را واکس می‌زنم. ما سه نفر با دیدگاه‌های متفاوت بودیم اما یاد گرفته بودیم با یکدیگر تعامل کنیم و همین نگاه باعث دوام مجله شد.

یاری همچنین اظهار کرد: گاهی قلب انسان بدون آنکه تقصیری داشته باشد می‌شکند. من جایی را که ۴۳ سال در آن زندگی کرده بودم ترک کردم، زیرا احساس کردم دیگر جای درستی برای ماندن نیست.

وی در پایان از مسعود مهرابی یاد کرد و گفت: یکی از تلخ‌ترین غم‌های زندگی‌ام شنیدن خبر درگذشت او بود و همیشه افسوس می‌خورم که در زمان حیاتش آن‌گونه که شایسته بود از او تجلیل نشد. رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی در بخش پایانی مراسم گفت: مجله «فیلم» تنها دریچه‌ای برای شناخت سینما نبود، بلکه زبان معیار فارسی را نیز به نسل ما منتقل می‌کرد. نسل ما از طریق این مجله با نثری پاکیزه و دقیق آشنا شد.

رئیس سازمان سینمایی افزود: نقد چیزی جدا از فرآیند تولید اثر هنری نیست، بلکه آن را کامل می‌کند. یک اثر هنری زمانی مسیر خود را تکمیل می‌کند که مورد نقد و بررسی قرار گیرد. نقد نه تنها به فهم امروز کمک می‌کند، بلکه پلی برای فهم آثار در آینده نیز می‌سازد. فریدزاده در پایان اظهار کرد: سال‌هاست از فرهنگ به‌عنوان زیربنای توسعه یاد می‌شود، اما هنگام بودجه‌ریزی و حمایت عملی، فاصله‌ای میان شعار و عمل دیده می‌شود. این موضوع مایه تأسف است و از این باب در برابر اهالی فرهنگ و قلم احساس شرمندگی می‌کنم.

پیامی تصویری گفت: ما در روزگار دشوار و پرآشوبی زندگی می‌کنیم؛ روزگاری آکنده از ظلم و جهل. در چنین شرایطی سزاوار نیست قلم نویسنده یا منتقد در خدمت ظالمان و متجاوزان قرار گیرد و از دفاع از مظلومان باز بماند.

وی تأکید کرد: در تمام سال‌های فعالیت حرفه‌ای خود کوشیده‌ام قلمم را در دفاع از حقیقت و عدالت و مقابله با ظلم و جهل به کار بگیرم.

سپس ویدیویی از عزیزالله حاجی‌مشهدی پخش شد و حسین گیتی درباره او گفت: حاجی‌مشهدی از چهره‌های ماندگار ادبیات سینمایی ایران است که شناختی عمیق از ادبیات و تاریخ سینما دارد و همواره نقدهایی سنجیده و منصفانه نوشته است.

حاجی‌مشهدی نیز اظهار کرد: بخش پژوهش و نگارش از مهجورترین حوزه‌های سینمای ایران است. گاهی دستمزد یک دستیار در پروژه‌های سینمایی از درآمد بسیاری از منتقدان و نویسندگان بیشتر است. اگر انتظار داریم سینمای ایران صاحب اندیشه و حافظه باشد، باید برای تولید اندیشه نیز ارزش قائل شویم.

در ادامه ویدیویی از طهماسب صلح‌جو پخش شد و مهرزاد دانش درباره او گفت: صلح‌جو از منتقدانی بود که نقد را به‌عنوان گفت‌وگو با فیلم تعریف می‌کرد و از پرخاشگری و تخریب در نقد پرهیز داشت. صلح‌جو نیز گفت: بیشتر کسانی که به سینما علاقه‌مند هستند از کودکی عاشق آن شده‌اند. این رابطه کودکانه و پاکیزه با سینما ارزشمند است و خوشحالم که هنوز این عشق در وجودم باقی مانده است.

سپس ویدیویی از کامران ملکی پخش شد و محمدمهدی عسگرپور در پیامی صوتی گفت: برجسته‌ترین ویژگی آقای ملکی خوش‌خلقی، صبوری و پیگیری مسائل همکاران است. او همواره بی‌هیاهو در کنار اهالی سینما بوده و برای حل مشکلات آنان تلاش کرده است.

ملکی با بغض روی صحنه آمد و گفت: علاقه زیادی به عکاسی خبری داشتم اما پدرم همیشه می‌گفت تلاش کن آن‌قدر پیشرفت کنی که روزی عکس خودت را چاپ کنند و درباره تو بنویسند. امروز همان روز است، اما متأسفم که پدرم نیست تا این لحظه را ببیند.

مراسم «سینما به روایت قلم» با تجلیل از منتقدان و نویسندگان سینمایی برگزار شد و در این مراسم از پرویز جاهد، عزیزالله حاجی‌مشهدی، طهماسب صلح‌جو، کامران ملکی و عباس یاری به پاس سال‌ها فعالیت در حوزه نقد فیلم و سینما تجلیل شد. همچنین نکوداشت زنده‌یاد مسعود مهرابی، روزنامه‌نگار، نویسنده، منتقد و مورخ سینما نیز برگزار شد.

در ابتدای مراسم ویدیویی به یاد زنده‌یاد مسعود مهرابی پخش شد. نیما حسنی‌نسب پس از آن گفت: ستون فقرات مجله «فیلم» بیش از همه متعلق به مسعود مهرابی بود و سیاست‌ها و مسیر نهایی مجله با او تعریف می‌شد. او نه تنها در محتوا بلکه در مدیریت و حفظ این نهاد نقش اصلی را برعهده داشت.

وی افزود: مهرابی همیشه اعتبار مجله را بر نام خود ترجیح می‌داد و وقت و زندگی‌اش را وقف آن کرده بود. دیگران ممکن بود دل‌مشغولی‌های دیگری داشته باشند اما او تا جایی که من دیدم جز مدیریت و حفظ مجله «فیلم» سودای دیگری نداشت.

سپس با حضور رائد فریدزاده، نیما حسنی‌نسب، سیف‌الله صمدیان و عباس یاری، تندیس برنامه به دختر زنده‌یاد مهرابی اهدا شد.

جعفر گودرزی، رئیس انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی در ادامه مراسم گفت: امروز تنها از چند نام تجلیل نمی‌کنیم، بلکه از کسانی قدردانی می‌کنیم که اجازه دادند سینمای ایران راه خود را به سوی تاریخ پیدا کند. اگر فیلم رؤیای فیلمساز است، نقد بیداری همان رؤیاست.

وی افزود: فیلم‌ها روی پرده متولد می‌شوند اما در حافظه فرهنگی ماندگار نمی‌شوند مگر آنکه قلمی صادق آنها را به تاریخ منتقل کند. نقد فقط نوشتن درباره فیلم نیست، بلکه گفت‌وگوی صادقانه انسان با هنر است و منتقد در جست‌وجوی معناست.

سپس ویدیویی از پرویز جاهد پخش شد و سعید هاشم‌زاده درباره او گفت: جاهد عاشق واقعیت است و دیدگاهش را بی‌پرده بیان می‌کند. او شناخت عمیقی از سینمای اروپا و شرق آسیا دارد و همواره با نسل جوان منتقدان در ارتباط بوده است.

پرویز جاهد که به دلیل کسالت در مراسم حضور نداشت، در

هم اکنون در
سینماهای
سراسر کشور